



Је л' овај човек пао с крушке? – често се упитају људи када приметите да се неко чудновато понаша, ваљда јербо је у науци доказано да је пад с крушке крунски доказ да с тобом нешто није у реду.

Наука је, међутим, ових дана утврдила да не мора човек да падне баш с крушке да би се чудновато понашао. Може да падне и са вишње.

– Ево, овде имамо човека који је пао с вишње и воли Вучића – мора да су ових дана на Институту за истраживање утицаја пада са дрвећа на политичка уверења људи коначно викнули: „Еурека!“

Утврдивши да је један човек, који још у јуну 2008. године пао с вишње у свом сопственом дворишту на Сењаку, у Улици бањичких жртва ба, са висине од четири метра, изјавио да му се свиђа то што ради Вучић.

А Вучић је већ следећег дана од уочавања једног светски познатог човека који га воли почастовано изјавио да му је јако драго што га подржава таква величина која је пала са висине, те да је та величина која је пала са висине пример како су у бившем режиму живели наши најпопуларнији музичари који су морали да се пентрају по вишњама, уместо да их купе на пијаци.

– У режиму Бориса Тадића чак је и један Горан Бреговић пао с вишње, док се у новој, модерној и пристојној Србији којој тежимо тако нешто не може десити! – објаснио је Вучић, ваљда за Пинк. А можда и за Информер.

Горан Бреговић је, наиме, у једном те истом интервјуу Ал Џазире 11 година после пада с вишње, признао да нема телевизор и да му се свиђа шта ради Вучић, иако се до сада веровало да је то немогуће ако немаш телевизор. Много је боље да немаш Вучића а имаш

телевизор, мада савремена искуства показују да је немогуће волети Вучића без телевизора.



Бреговић је тако постао јединствен пример човека који нема телевизор а воли Вучића. Сасвим је јасно – Бреговић ће гласати за Вучића без обзира на медијске услове јербо му је довољан одокативна процена да се Србија гради, Београд се гради, а Вучић ради.

То је логика оне бабе која само што није погинула на ископинама Трга републике, која чека аутобус 67 минута на Славији, којој су умањили пензију, али увек понови: „Нема везе што чекам, нема везе што умало нисам погинула, нема везе што су ми смањили пензију, ја волим кад се ради?“

И све је то било очекивано, јер што каже народна пословица – ако неће брег Мухамеду, онда ће Мухамед брегу – која у модерној варијанти гласи: „Ако неће Брега Вучићу, онда ће Вучић Бреги“.

Нормално је било да музичар чије песме углавном личе на нешто што сте већ негде видели или чули заволи политичара чији цео наступ подсећа на нешто што сте већ негде видели или чули. Није ни чудо да Брега који је „помарисао“ свој опус по систему – „од сваког по мало“ – исказе симпатије према типу који је цео свој опус „помарисао“ такође од сваког и такође по мало. Па му наступ личи на Шешеља, решење Косова му личи на ЛДП, евроинтеграције му личе на ДС, а понашање му личи на „Шано, душо“. Ово последње мора да је компоновао Бреговић.

И као што је једном изјавио: „Јебеш пјесму која ни на шта не личи“, очекује се да Бреговић ових дана изјави: „Ј.... Вучића који ни на шта не личи!“

(Данас)